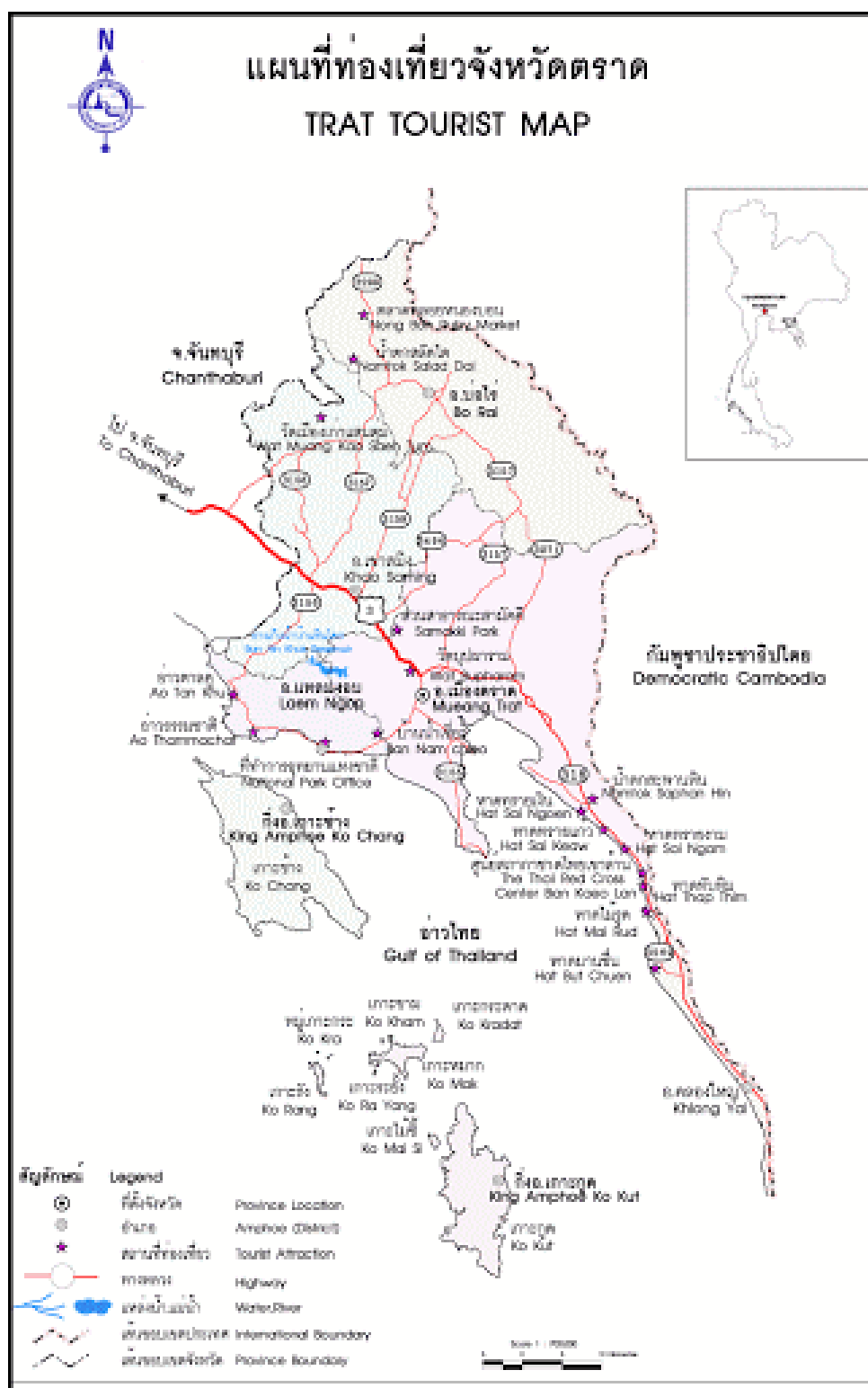

แผนที่จังหวัดตราด

รูปเรือใบแล่นในทะเลกับโป๊ะของชาวประมง เบื้องหลังเป็น
เกาะ หมายถึง จังหวัดตราดมีเกาะเป็นจำนวนมาก และ
เกาะที่ใหญ่ที่สุดเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปคือเกาะช้างการที่มี
พื้นที่ติดกับทะเลราษฎรจึงยึดถือการประมงเป็นอาชีพหลัก
มาแต่โบราณ

ธงประจำจังหวัดตราด

พื้นสีแดงและสีน้ำเงินตรงกลางมีตราประจำจังหวัด

ธงประจำจังหวัดตราด

ลักษณะพื้นสีแดงและสีน้ำเงินตรงกลางมีตราประจำจังหวัด

ดอกไม้ประจำจังหวัดตราด ดอกกฤษณา

ต้นไม้ประจำจังหวัดตราด หูกวาง

คำขวัญของจังหวัดตราด

"เมืองเกาะครึ่งร้อย พลอยแดงค่าล้ำ ระกำแสนหวาน
หลังอาณานิคม ยุทธนาวิเกาะช้าง สุดทางบูรพา"

ประวัติเมืองตราด

ชื่อเมืองตราดหรือเมืองทุ่งใหญ่ปรากฏในทำเนียบหัวเมือง สมัย พระเจ้า ปราสาททอง (พ.ศ. 2178) ว่าเป็นหัวเมืองชายทะเล สังกัดฝ่าย การต่างประเทศ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการคลังด้วย นอกจากเป็นแหล่งสินค้าแล้ว ตราดยังเป็นหนึ่งในเมืองท่าชายทะเล ที่มีชัยภูมิเหมาะกับการแวะจอดเรือ เพื่อขนถ่ายซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า เติมเสบียงอาหารและน้ำจืด บริเวณอ่าวเมืองตราด จึงเป็นที่ตั้งชุมชน พ่อค้าชาวจีนที่เดินทางมาค้าขาย

ครั้นเมื่อสงครามกู้เอกราช (พ.ศ. 2310) สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงเลือกตราดเป็นเมืองหน้าด่านกันชน ทำหน้าที่ส่งเสบียงอาหาร ก่อนเคลื่อนกองทัพ เรือออกจากจันทบุรี ยกไปขับไล่พม่า เพื่อกอบกู้เอกราชคืนสู่ชาติไทยในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325 สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 เมืองตราดยังขึ้นกับกรมท่า แสดงให้เห็นว่าเมืองตราดยังคงสังกัดอยู่ในฝ่ายกิจการต่างประเทศและการคลัง ในฐานะหัวเมืองชายฝั่งทะเล และเป็นเมืองท่าสำคัญแห่งหนึ่งเช่นเดียวกับในสมัยอยุธยา ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ไทยทำศึกกับเจ้าอนุวงศ์แห่งเมืองเวียงจันทน์ ซึ่งต่อมาหันไปสวามิภักดิ์กับญวน ไทยกับญวนผัดใจกัน จนต้องทำสงครามในปี พ.ศ. 2371 เมืองตราดมีความสำคัญเป็นแหล่งกำลังพล และเสบียงอาหาร มีการตั้งป้อมค่ายอยู่ที่บ้านแหลมหิน ปากอ่าวเมืองตราด

สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ฝรั่งเศสได้พยายามทุกทางที่จะเข้ายึดครองดินแดนของประเทศไทยให้ได้ เช่นเดียวกับที่ประสบความสำเร็จแล้วในญวน เขมร และลาว โดยส่งกองทัพเรือเข้ายึดจันทบุรี ในปี ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2436) และคืนให้ไทยในปี พ.ศ. 2447 แต่ได้บังคับให้ไทยต้องยอมมอบเมืองตราดให้อยู่ในการปกครองของฝรั่งเศส รัฐบาลไทยเห็นว่าตราด มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ และพลเมือง ส่วนใหญ่เป็นคนไทย ด้วยพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ฝรั่งเศสจึงได้ยินยอมทำสัญญายกเมืองตราดคืนให้กับประเทศไทย เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2449

โดยแลกเปลี่ยนกับเมือง พระตะบอง เสียมราฐ และศรีโสภณ ชาวตราดจึงถือเอา วันที่ 23 มีนาคมของทุกปี เป็นวันสำคัญที่ชาวตราดและคนไทยจะได้สำนึกถึงพระมหากรุณาธิคุณขององค์ พระพุทธเจ้าหลวงในการปกป้องเอกราช และอธิปไตยของไทยไว้ให้ลูกหลาน

ในช่วงสงครามอินโดจีน (พ.ศ. 2483 - 2484) ฝรั่งเศสพยายามเข้ายึดเมืองตราดอีกครั้ง เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2484 โดยส่งกองเรือรบ ล่วงล้ำน่านน้ำทะเลตราด บริเวณเกาะช้าง กองเรือรบราชนาวีไทยได้เข้าต่อสู้ขัดขวางอย่างกล้าหาญ และสามารถขับไล่ข้าศึกให้ล่าถอยไปได้ แต่ต้องสูญเสียเรือรบหลวงไป 3 ลำ คือ เรือรบหลวงสงขลา เรือรบหลวงชลบุรี และ เรือรบหลวงธนบุรี รวมทั้ง

ทหารอีกจำนวนหนึ่ง เป็นวีรกรรมของทหารเรือไทยที่รู้จักกันในนาม "ยุทธนาวีเกาะช้าง"

พระราชประวัติย่อ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเราถวายสมญานามว่า พระปิยมหาราชหรือพระพุทธเจ้าหลวง พระองค์ประสูติ เมื่อปีฉลู วันอังคาร เดือน 10 แรม 3 ค่ำ ตรงกับวันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2396 (ร.ศ. 72) ได้ทรงรับบรมราชาภิเษก เมื่อวันพุธ เดือน 12 แรม 12 ค่ำ ปีมะโรง ตรงกับวันที่ 21 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2411 (ร.ศ. 87) เมื่อพระชนม์ได้ 16 พรรษา และเสด็จสวรรคต เมื่อวันอาทิตย์ เดือน 11 แรม 5 ค่ำ ปีจอ ตรงกับวันที่ 23 ตุลาคม พุทธศักราช 2453 (ร.ศ. 129) เมื่อพระชนม์มายุได้ 58 พรรษา รวมรัชการได้ 43 ปี พระองค์เป็นพระเจ้าลูกเธอ องค์ที่ 9

ของสมเด็จพระจอมเกล้า ฯ ทรงพระนามว่าสมเด็จพระเจ้าฟ้าชายจุฬาลงกรณ์ ได้ทรงรับสถาปนาเป็นกรมหมื่นพิฆเนศวรสุรสังกาศ เมื่อพระชนมายุได้ 9 พรรษา และต่อมาอีก 4 ปี ก็ได้รับสถาปนาเป็นกรมหมื่นขุนพิณิตรถทรงเริ่มศึกษาอักษรสมัยกับพระราชวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบุตรี ซึ่งเป็นขัตติยนารีที่รอบรู้ในอักษรสมัยและโบราณราชประเพณี ทรงศึกษาภาษาบาลีราชาภิรมย์ (เปี่ยม) ซึ่งภายหลังได้เป็น พระยาปริยัติธรรมธาดา ทรงศึกษาวิธีการยิงปืนกับพระยาอภัยศรีพลิง วิชามวยปล้ำ และกระบี่กระบอง กับหลวงพลโยธานุโยค วิชาทางม้ากับหม่อมเจ้าสิงหนาท วิชาทางช้างกับสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระบำราบปรปักษ์ วิชาภาษาอังกฤษกับหญิงอังกฤษคนหนึ่งชื่อนาง ลีโอโนเวนซ์ หมอ

จันดเล อเมริกัน และนายแปตเตอร์สัน ส่วนวิชาประวัติศาสตร์ สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงฝึกฝนให้ด้วยพระองค์เอง ทรงรัชกาลด้วยความไม่แน่นอน และยากลำบาก ความยากลำบากนี้มีมาตั้งแต่ก่อนที่ จะทรง รัชทายาทเพราะในเวลานั้น มีพระเจ้าแผ่นดินสองพระองค์จริงๆ คือพระบาทสมเด็จพระ จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 และพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวสองพระองค์ในตอนนี้ เนื่องจาก เหตุที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีความรู้สูงทางค่านวณดาราศาสตร์ตลอดจน โหราศาสตร์ เวลาพระบรมวงศานุวงศ์และมุขมนตรีไปเชิญเสด็จฉลองราชสมบัติ ก็ได้คำนวณดวง ชะตาของคนทั้งหลายเพื่อให้ทราบว่ามีดวงชะตาแรงพอที่จะชมพระองค์ได้บ้าง ได้ทรงเห็นดวง ชะตาของพระอนุชา คือสมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎซึ่งตัวเลขบอกชัดว่า จะได้เป็นพระเจ้าแผ่นดิน พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงดำริว่าเมื่อดวงชะตาบอกว่า สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎ

รังสรรค์จะได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินแล้ว ถ้าไม่ได้ให้เป็นพระเจ้าแผ่นดินเสียด้วย พระชนม์ของพระองค์เองอาจจะสั้นด้วยไปได้ จึงได้พระราชทานพระบรมราชโองการให้สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎ-สรณ์เป็นพระเจ้าแผ่นดินอีกองค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระปิ่น

เกล้าเจ้าอยู่หัว ก็เป็นพระอนุชาช่วยพระราชมาดา กับพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ แต่ถึงกระนั้นวังหลวงหับวังหน้าเคยมีเรื่องแข่งขันแข่งดีกันมา ก็จำเป็นต้องระมัดระวังอยู่ ส่วนพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯนั้นทรงรักใคร่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ถึงกับออกพระโอษฐ์รับสั่งท่านายไว้ว่า จะเป็นที่พึงแกว่งศัญชาติทั้งหลายได้ อนึ่งพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯก็เสด็จสวรรคตก่อนพระบาทสมเด็จพระจอม 3 ปี ปัญหาทางวังหน้าจึงเป็นอันระงับไป ในรัชการพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นมีเรื่องที่ต้องควรศึกษามากมายทั้งที่สูญเสียและในทางที่ได้มาในทางที่สูญเสีย คือการสูญเสียดินแดนซึ่งมีใช้ความผิดของพระองค์ หรือของรัฐบาลในเวลานั้น แต่เป็นเรื่องเหตุสุวิสัย ไม่มีใครสามารถจะป้องกันได้ เราต้องเสียดินแดนไปตั้งครึ่งประเทศ ด้วยเหตุอย่างเดียว คือเราเป็นประเทศเล็กมีกำลังน้อยไม่สามารถจะทนทานกำลังอันยิ่งใหญ่ที่บีบบังคับเรา ส่วนในทางที่ได้มานั้น เราได้มากในรัชการนี้ เริ่มต้นแต่พลเมืองได้รับสิทธิเป็นมนุษย์ เปลี่ยนสภาพจากสัตว์พาหนะ ซึ่งชนชาติไทยต้องเป็นมาตลอดเวลา 500 ปี เราได้ระบอบการปกครองใหม่ ได้การศึกษา ได้ศาลยุติธรรม ได้การคมนาคมและธรรมเนียมบำรุงอย่างใหม่ ประเทศไทยขึ้นสู่ศักราชใหม่ ตั้งแต่รัชการที่ 5 นี้ขึ้นมา(ข้อความข้างบนนี้ คัดจากหนังสือประวัติศาสตร์กล เล่ม 5ของหลวงวิจิตรวาทการพ. ศ. 2493) สำหรับพระราชกรณียกิจโดยละเอียดเป็นคุณแก่ประเทศชาติอย่างมหาศาลนั้น

เป็นที่ทราบอย่างแพร่หลายและมีปรากฏอยู่ในอยู่ในหนังสือต่างๆมากมาย อาจค้นคว้ามาหาอ่านได้โดยง่าย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอจดไว้ ต่อไปนี้จะนำมากล่าว แต่เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตราดเท่านั้น

ก่อนเสียเมือง

ก่อนที่เมืองตราดจะตกไปเป็นของฝรั่งเศสในปี พุทธศักราช 2447 นั้น สมเด็จพระปิยมหาราช นั้นได้เสด็จประพาส และทรงเยี่ยมประชาชนจังหวัดตราดมาแล้วถึง 8 ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2416 และต่อมา พ.ศ. 2419, 2425, 2426, 2427, 2430, 2432, 2444 โดยลำดับ และถ้านับรวมครั้งล่าสุด คือหลังจากที่ได้เมืองตราดคืนมาในปี 2450 เข้าด้วยกันจะเป็น 9 ครั้ง หลักฐานที่ยืนยันข้อความนี้ปรากฏอยู่ในพระราชนิพนธ์จดหมายเหตุเสด็จประพาสเมืองจันทบุรี ปี พ.ศ. 2419 และพระราชหัตถเลขาเสด็จประพาสหัวเมืองชายทะเลตะวันออก **เสด็จประพาสจังหวัดตราด**

อนึ่ง ถ้าจะไปก็คล้ายกับที่ป็นัง (หรือเกาะหมาก) คิดเอาเกาะข้างเป็นป็นัง เอาฝั่งแขวงเมืองตราดเป็นเปรอวินเวเลสลี ดูเหมือนที่โน้นจะใกล้กว่านี้แต่ไม่มากนัก ที่เขาซึ่งเป็นที่อยู่เลอบเตอร์แนนต์เกาวานั้น ที่เชิงเขาใกล้ทางที่จะขึ้นไป มีน้ำตกเหมือนกัน แต่น้ำน้อยลำธารนั้นก็สั้นกว่านี้ ที่อ่างรอนั้นเขาก่อเสริมพอกันน้ำขังไว้ได้มาก แล้วเอาท่อติดฝังเป็นรางมาใช้ได้ทั่วบ้านทั่วเมืองตลอดปีไม่มีขาดเลย พวกเราที่ไปพากันไต่ขึ้นไปบนเขาเมื่อเวลาบ่ายขึ้นไปนั้นเห็นรอยตีนสัตว์ต่างๆ มีอยู่ที่ศิลากี่มากเป็นรอยตีนเสือใหญ่ก็มีหลายรอย แล้วให้กะลาสี 2 คน ขึ้นไปนั่งคอยระวังทางต้นไม้บนยอดเขา พระนายไวยขึ้นไปด้วยเห็นรอยตะกายดินใหม่ๆ เขาว่าดูเหมือนเสือ ด้วยเป็นเวลากินน้ำ ตื่นเสียงโห่ก็ตะกายหนีไป เราคิดว่าได้ไปถึงที่นั่นถึง 2 ครั้ง ไม่มีสิ่งไรเป็นสำคัญ จึงคิดว่าจะทำเกรน (กองศิลาเป็นที่ระลึก) แต่จะทำโตก็ได้ไม่ได้เพราะคนไปก็น้อย ที่ก็เล็ก จึงให้มื่นสรภักย์ กรมพิชิตพระนายไวยกรมอดิศร กับกะลาสี 2 คน ช่วยขนศิลาก้อนเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง เราเอากระดาษาของกรมมนเรศวร์ เขียนหนังสือในหนังสือนั้นว่า "เราสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าแผ่นดินสยามรัชกาลที่ 5 ได้มาถึงที่นี่ 2 ครั้งๆ หนึ่งเมื่อปีระกา เบญจศก จุลศักราช 1235 กับครั้งนี้วัน ปีชวด อัฐศก ศักราช 1238 เราทั้งปวงบรรดาที่มาพร้อมกันได้ลงชื่อไว้ในท้ายหนังสือนี้"

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศไม่ร้อนจัดหรือหนาวจัดจนเกินไป เนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดมีเกาะต่าง ๆ มากมาย ถึง 52 เกาะ จึงเป็นเสมือนกำแพงกันบังคลื่นลม พื้นที่จังหวัดตราดจึงไม่เคยได้รับความเสียหายจากลมพายุเลย ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้น มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี แบ่งเป็นฤดู

ฤดูหนาว มีเพียงระยะเวลาสั้น ๆ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์ อากาศไม่หนาวเย็นมากนัก อุณหภูมิเฉลี่ย 20 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน อยู่ระหว่างเดือนมีนาคม และเดือนเมษายน อุณหภูมิเฉลี่ย 34 องศาเซลเซียส **ฤดูฝน** อยู่ในช่วงเดือน พฤษภาคมถึง เดือนตุลาคม

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป อากาศค่อนข้างร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 26 - 29 องศาเซลเซียส ในปี 2545 อุณหภูมิสูงสุด 33.8 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 21.8 องศาเซลเซียส มีฝนตกตลอดทั้งปี 220 วัน ปริมาณน้ำฝนวัดได้ 4,398.1 มิลลิเมตร

ตราด เป็นจังหวัดชายแดนสุดเขตประเทศไทยด้านชายฝั่ง ตะวันออก มีรูปร่างลักษณะคล้ายหัวช้างเป็นจังหวัดขนาดเล็กที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนภูมิประเทศที่สวยงามและสภาพอากาศที่เหมาะสมแก่การอยู่อาศัย

จังหวัดตราดตั้งอยู่ระหว่าง ละติจูด 11-12 องศาเหนือ และลองจิจูด 102 องศาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ 315 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 2,819 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,761,875 ไร่ และยังมีพื้นที่ตามเขตปกครองทางทะเลประมาณ 7,257 ตารางกิโลเมตร โดยมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 165 กิโลเมตร

มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดจันทบุรี และประเทศกัมพูชา

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอไทยและน่านน้ำทะเลประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ประเทศกัมพูชา มีทิวเขาบรรทัดเป็นแนวกันเขตแดน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดจันทบุรี

ภูมิประเทศ

จังหวัดตราดมีอาณาบริเวณทั้งที่เป็นแผ่นดินและพื้นน้ำประกอบด้วยเทือกเขาสูง อุดมด้วยป่าเบญจพรรณและป่าดิบทางด้านตะวันออก ส่วนบริเวณหมู่เกาะต่างๆ ทางด้านใต้มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงเช่นเดียวกัน ตอนเหนือเป็นที่ราบบริเวณภูเขา ตอนกลางเป็นที่ราบลุ่มน้ำที่อุดมสมบูรณ์แล้วลาดลงเป็นที่ราบต่ำชายฝั่งทะเล สภาพของภูมิประเทศที่ปรากฏจึงแบ่งเป็น 4 ลักษณะ

1. ที่ราบบริเวณลุ่มน้ำได้แก่บริเวณที่ราบตอนกลางและตะวันออกเหมาะสำหรับทำนาข้าว และปลูกผลไม้
2. ที่ราบบริเวณภูเขาได้แก่บริเวณที่ราบตอนบนและตอนกลางบริเวณนี้มีพื้นที่กว้างขวางมาก เนื่องจากมีภูเขากระจายอยู่ทั่วไป เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การทำสวนผลไม้ ยางพารา และปลูกสับปะรด
3. ที่สูงบริเวณภูเขา ได้แก่บริเวณทางตอนกลางของอำเภอแหลมงอบและเขตติดต่ออำเภอเขาสมิง นอกจากนี้ยังมีบริเวณที่เป็นเกาะต่างๆ ซึ่งส่วนมากมีสภาพเป็นพื้นที่ป่าไม้ที่ราบต่ำชายฝั่งทะเล ได้แก่บริเวณฝั่งทะเลเกือบตลอดแนว บริเวณพื้นที่แห่งนี้เป็นป่าชายเลนหนาแน่น และยังเป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์น้ำบางชนิดด้วย

ดาวน์โหลด แผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดตราด ปี 2553-2556

<http://www.trat.go.th/newweb2018/pages/developmentplan.html>

ที่มา <http://www.trat.go.th/modules.php>